

ærede Medlem fra Verninge kommer alt for let ud over Værdistigningsspørgsmaalet, hvis han tror, det er løst med at beholde Personbanegaarden paa dens nuværende Plads, thi det er netop det, der skulde være Styrken i Lovforslaget om Centralbanegaarden, at en Bibeholdelse af Personbanegaarden paa dens nuværende Plads ikke kan tænkes ud over saa særdeles mange Aar, altsaa en Dag kommer alligevel det Spørgsmaal frem: Nu skal Personbanegaarden i Aarhus flyttes — den skal formentlig flyttes ned i Mølleengen, jeg ved ikke, hvor den ellers kunde tænkes flyttet hen —, og saa har man Værdiforskydnings-spørgsmaalet igen, og hvis det Spørgsmaal har den Betydning, de ærede Medlemmer nu tillægger det, maa jeg saa ikke spørge, om det da ikke er sandsynligt, at det vil have endnu langt større Betydning, naar det om 10 eller 15 Aar melder sig igen? Jeg skulde tro, at de Erstatninger, de Tab, der da vil blive Tale om, vil være til Stede i et langt større Omfang end nu, forudsat at Trafikken i Aarhus har den Indflydelse paa Værdiforholdene, som de Herrer gaar ud fra. Jeg ønsker ikke at gaa let hen over Spørgsmaalet om Grundværdiforskydningen, jeg skal gerne være med til at undersøge og overveje, hvad der i saa Henseende bør gøres. Jeg vil kun gentage, hvad jeg sagde ved Finanslovforslagets første Behandling, at Spørgsmaalet Aarhus Banegaard bør fremmes uanset Spørgsmaalet om Grundværdiforskydningen i Aarhus, at dette Spørgsmaal er et Spørgsmaal for sig, som jeg mener, Rigsdagen ikke netop nu behøver at tage Stilling til, men som navnlig egner sig til at blive undersøgt, idet en eventuel Løsning forberedes af den offentlige Myndighed, som, synes jeg, er nærmest til at tage Stilling til denne Sag, nemlig Aarhus Byraad.

Jeg slutter disse Bemærkninger med endnu en Gang at anbefale det høje Folketing at tage denne Sag med den Alvor, som har fundet Udtryk ogsaa hos de to tidligere Trafikministre, naar de erkender, at det Tidspunkt er kommet, da der ubetinget maa gøres noget for en Omordning af Banegaardsforholdene i Aarhus. For saa vidt som der fra forskellige Sider er udtalt Ønsker om yderligere Oplysninger, som jeg muligvis ikke har meddelt nu, vil jeg sige, at jeg tror, denne Sag ligger saa klart for, at Udvalget med korteste Varsel vil kunne faa, snart sagt, enhver Oplysning, som kan skaffes til Bedømmelse af denne Sag, hvis man vel at mærke ikke

vil gøre Løsningen af dette Spørgsmaal afhængig af en samtidig Løsning af Grundværdiforskydnings-spørgsmaalet i Aarhus.

Fraenkel: Det Spørgsmaal, som den højtærede Trafikminister nu sidst berørte, har jo været omtalt af snart sagt alle Talere, og saa vidt jeg har opfattet Sagen, har der ikke været nogen Tvivl hos nogen om, at der vil blive en Forskydning af Grundværdier i Aarhus By og dens Nærhed, hvis dette Lovforslag bliver gennemført. Differensen har ligget deri, at nogle har ment, at denne Forskydning vilde blive større, andre, at den vilde blive mindre. Naar jeg agter kun at udtale mig om dette Spørgsmaal, er det ikke for at anvende det til et Spærrefort for Gennemførelsen af dette Lovforslag, som ogsaa jeg mener er stærkt paakrævet, men fordi hele det Forhold, som kommer frem ved en saadan Værdiforskydning, har Bud netop til noget af det ekceptionelle, som vi oplever i disse Tider. Alene Diskussionen her i Salen om Værdiforskydnings-spørgsmaalet, er jeg overbevist om, vil give nogen Rettesnor for Ejere af de paagældende Værdier i Aarhus, og den vil gøre, at man, saa vidt som det er muligt, vil søge at faa Kapitaler ud af Prioritetsforhold derovre og søge at finde Anvendelse for dem andet Sted, og paa den Maade vil der allerede som Følge af Diskussionen om Lovforslaget her opstaa en Vind, der sammen med de mange andre Vinde, som i Øjeblikket blæser over det Knudepunkt, vi nu nærmer os med stærke Skridt, nemlig Terminen, synes at skulle blive til en ganske livlig Kuling, der paa den ene Side fremkalder en vis Ebbe i Tilbudene om Prioriteter og paa den anden Side frembringer en Bevægelse med Hensyn til Kravet om Prioriteter, der næsten har Karakteren af en Springflod.

Naturligvis vil det Forhold, som vil være Følgen af denne Diskussion om Værdiforskydninger, kun udgøre en ringe Del af de andre Omstændigheder, der bidrager til Misforholdet imellem Tilbud og Efterspørgsel i det Marked, jeg omtalte. Dette Misforhold har sin naturlige Grunddels i, at mange Penge ved Statslaanene er unddragne et Marked, som de ellers søgte hen til, dels i, at mange Mennesker ønsker at frigøre deres Penge fra Prioriteter for at benytte de Chancer, som denne Tid byder til betydelig Fortjeneste, lige saa godt som den indeholder Muligheder for store Tab. Endelig er der endnu en Gruppe af Mennesker, som her kommer i Betragtning; det er Folk, som